

MŪSU LIETUVA

PASAULIO LIETUVIŲ MALDOS IR SOLIDARUMO DIENA

PLK Bendrijos Centro Valdyba 1976 m. paskelbė Šv. Mergelės Marijos gimimo ir Šiluvoje apsireiškimo šventę – rugsėjo 8-tą – viso pasaulio lietuvių maldos ir solidarumo diena. Popiežius Paulius VI suteikė 1974 metais Šiluvos bažnyčiai bazilikos titulą. Tad ir šiais metais savo maldomis, procesijomis, akademijomis, junkimės su Lietuvoje bei ištrėmime gyvenančiais ir j Šiluvą skubančiais, neretai rizikuojančiais savo laisve ir gerbūviu. Konstatuojame, kad kiekvienais metais vis didesnis skaičius parapijų, organizacijų ir žmonių dalyvauja Šiluvos Dievo Motinos šventės iškilmėse.

NR. 31 (1616) – SEMANÁRIO – 1979 M. RUGPJŪČIO – AGŪSTO 9 D. – 5,00 kr
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Jaunimo KONGRESAS EINA

Kai liepos 11 d. 7 val. vakaro St. Mary's kolegijos didžiojoje salėje Gabija Juozapavičiūtė, Pasaulio lietuvių sąjungos pirmininkė, pratarė pirmuosius įvadinčius žodžius, tai paženklino, kad visi paruošiamieji darbai, trukę ilgus mėnesius, kai kam ir metus darbo, ir visi paskutinių savaitių rūpesčiai bei skuba, eina prie galo. Ateina ta visų lauktoji akimirka, kurią pats Kongresas gali gale prasidės. Pagal iš anksto pramatytą, turtingai išdėrėtą planą, Kongresas ateina.

Prigužėjusi dalyvių ir svečių salė.

Vysk. A. Deksnio laisvas žodis ir Lietuvos atstovo V. Balicko paruošta kalba atspindėjo dvasinio ir valstybinio pasaulio sveikinimus, kurių buvo daug.

BŪKIME BRANDŪS GRŪDAI

Lietuvos Atstovo Vinco Balicko žodis,
P. L. Jaunimo Kongrese, Londone,
1979 m. liepos 11 d.

Man yra malonu dalyvauti Lietuvių Jaunimo Kongrese ir šia proga Jus visus nuoširdžiai pasveikinti. Tikiuosi, kad Jūs čia surasite daug naujų draugų ir puikiai praleisite laiką šioje, mums svetingoje, britų saloje.

Dirbant ilgus metus diplomatinėje tarnyboje, labai dažnai tenka sutikti žmonių, kurie nėra matę Lietuvos, o vienok jie žavisi visu tuo, kas yra lietuviška ir įdomajasi lietuvių kilmės krašto problemomis. Deja, tenka sutikti ir kitokių.

Šitokių faktų akivaizdoje, aš norėčiau nuolat ir vėl pabrėžti, kad tautybė, kaip ir rasė, yra įgimtas, kraujo įstatymų reguliuojamas dalykas. Būdami lietuvių tėvų vaikai, mes negalime staiga tapti nei anglosaksais, nei vokiečiais, nei slavais. Savo tautybės pakeisti negalime, nes čia veikia gamtos įstatymas.

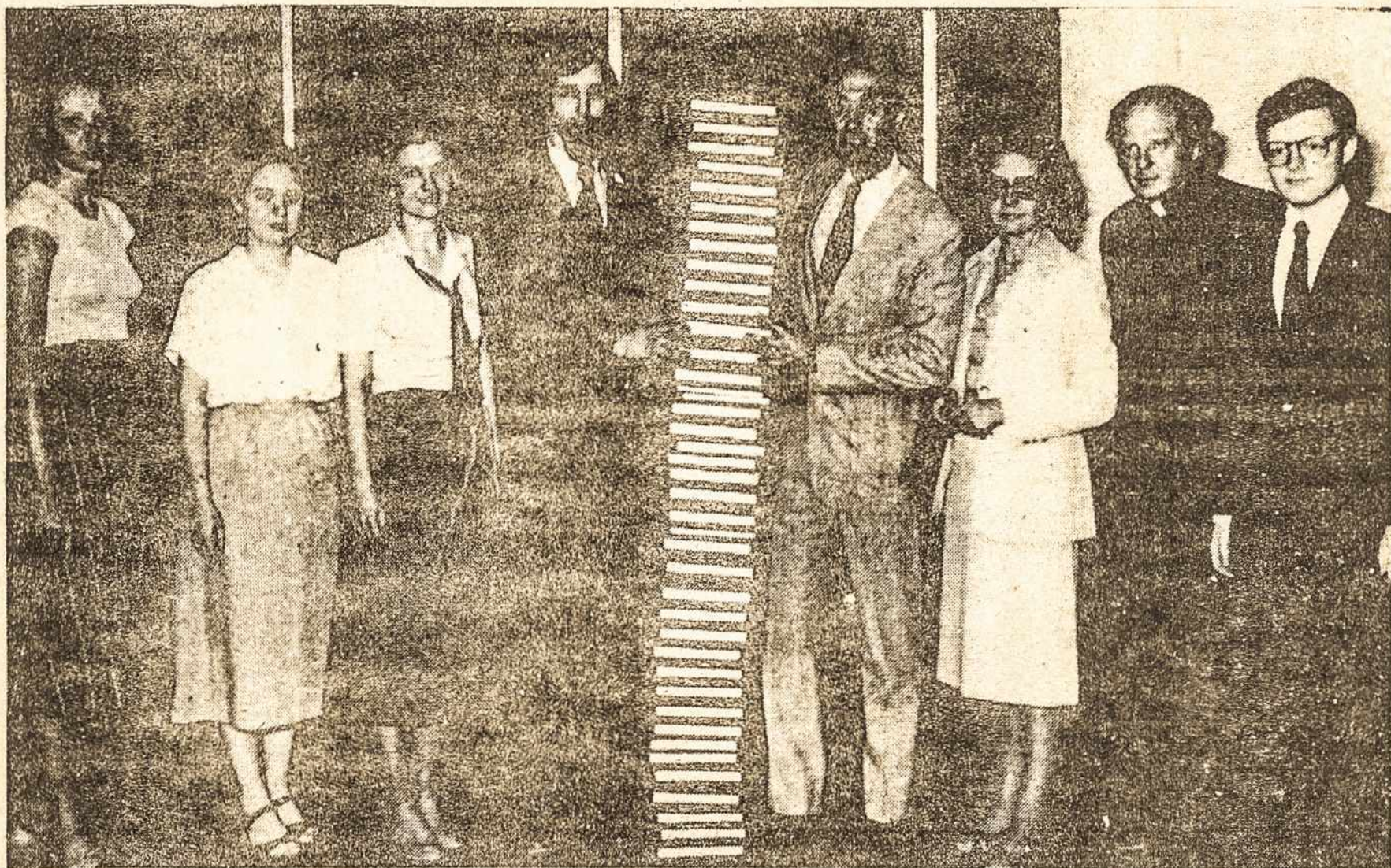
Visai kitas reikalas su pilietybe. Pilietybė nėra joks gamtos, o tik valstybės įstatymas. Pilietybę todėl galima ir įsigyti. Ją mes galime keisti net ir keletą kartų. Ir tas keitimas nėra kiek netrukdo būti lietuviu – lietuvių tautybės žmogumi.

Aš tikiu, kad Jūs, kurie čia atvykote ir dalyvaujate šiame kongrese, šitai jaučiate ir suprantate. Gyvenime galima sutikti gana daug tokių, kuriems šis reikalas nėra aiškus. Nenuostabu todėl, kad tokiems žmonėms anksčiau ar vėliau tenka pergyventi gana karčių nusivylimų.

Šiandien, kai lietuvių tauta yra pavergta ir nuteisinta, ji yra reikalinga paguodos ir pagalbos. O kas gi jai to viso suteiks, jeigu ne mes, lietuviško kraujo sūnūs ir dukros. Nors užėjus audra lietuvius išblaškė po visą pasaulį, bet mes neturime būti pasimetę ir pakrikę.

Mūsų pareiga yra parodyti pasauliui, kad lietuviai, kaip tauta, nėra tik atplaišų krūva, kurią istorijos vėjai išnešios po visus pasaulio kraštus. Mūsų misija yra parodyti žmonijai, kad lietuviai yra brandūs grūdai, nešantys derlių visur, kur tik jie benukristų į žemę.

Senoji išeivijos karta išlaikė savo misiją – amžinąją lietuvišką ugnį degančią. Tikėkime, kad lietuvių jaunimas tą misiją tęs toliau. Aš džiaugiuosi jo veikla ir linkiu visokeriopos sėkmės jo darbams.

1979 m. birželio 14 d. Niujorke JAV atstovybėje prie Jungtinių Tautų lietuvių jaunimo delegacija įteikė Edwardui Mezvinsky, JAV atstovui Jungtinių Tautų Žmogaus Teisių Komisijoje, 144.00 parašų prie pareiškimo, kuriame prasoma nepriklausomybės Lietuvai. Nuotraukoje iš kairės: Violeta Abariūtė, Danutė Norvilaitė, Jūratė Krokytė-Stirbiene, Rimantas Stirbys, Edward Mezvinsky, Ausra Zerr, kun. Kazimieras Pugevičius, William Sidtis. Peticióną suorganizavo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga
Nuotr. I. Tamosaicio

IV PLJ KONGRESO ATIDARYMAS

Mieli svečiai, mieli jaunimo atstovai ir mieli kongreso dalyviai,

Po ilgų ceremonijų oficialiai atidarau Ketvirtąjį Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą.

Ir šį kartą po visą pasaulį išblaškytas lietuvių išeivių jaunimas negali susirinkti savo tėvų žemėje, o turi suvažiuoti į svetingas, bet kitas šalis, kad galėtų laisvai apspręsti savo problemas ir geriau susipažinti su savo tauta. Jau vien šitas faktas nurodo didelę dalį mūsų uždavinių.

Šio kongreso tikslas yra: naujai pagrįsti ir įprasminti jaunimo dalyvavimą išeivijos veikloje.

Šitas tikslas neišreiškia jokio noro atsiskirti nuo likusios lietuviškos visuomenės. Atvirkščiai: jaunimas bandys rasti būdų, kaip jis, išeidamas iš savo patirties, galėtų pilnai įsijungti į lietuvišką gyvenimą. Jis, atsižvelgdamas į savo jėgas, sąlygas ir galimybes, ieškos kelių lietuviškai kultūrai išeivijoje išlaikyti ir kas ypatingai svarbu, kaip broliams ir seserims Lietuvoje padėti.

Šia prasme linkiu rinktiems jaunimo atstovams geriausios sėkmės, ieškant protingų sprendimų. Visiems stovyklautojams linkiu suartėti, užmegzti artimus ryšius tarp atskirų kraštų, kad tikrai jaustumėmės viena šeima. Kaip tik dėl to stovykla yra svarbi kongreso dalis. Linkiu visiems joje įsigyti daug patirties ir daug žinių, kurias, grįžę į savo kraštus, galėtumėte panaudoti, vykdydami kongrese užsibrėžimus tikslus.

IV pasaulio lietuvių jaunimo kongreso ruošos komitetas savo tarpe buvo pasiskirstęs pareigomis. Visais reiginiais Anglijoje iš esmės ir jų detalėmis rūpinosi Aleksas Vilčinskis. Kadangi šiuo metu esame Anglijoje, tai perduodu Aleksui vadovavimą šiame krašte ir, tuo pačiu, šiame posėdyje, perleisdamas jam šį simbolinį Kongreso pirmininko ženklą.

Andrius Šmitas

EUROPOS LIETUVIS IV PLJ Kongreso pirmininkas

Lietuvos Katalikų **KRONIKA**

Bažnyčios **LKB KRONIKA Nr. 38**

LIETUVOS KATALIKŲ GYVENIMAS

IŠRINKUS ŠVENTUOJU TĖVU

JONĄ PAULIŲ II-ji

(Tęsinys)

Paskutiniu metu susikūrė Rusijos Provoslavų ir Lietuvos Katalikų Bažnyčios tikinčiųjų teisių gynimo komitetai. Jų uždavinys — viešai skelbti tikinčiųjų persekiojimo faktus. Mes laukiame iš užsienio lietuvių ir viso pasaulio tikinčiųjų, kad jie visomis priemonėmis paremtų šių komitetų veiklą ir į jų iškeltus persekiojimo faktus reaguotų pačiomis sėkmingiausiomis priemonėmis. Esame dėkingi ypač už JAV lietuvių veiklą. Jie atliktu tiesiog istorinę misiją, jei pajėgtų suorganizuoti viso pasaulio tikinčiųjų sąjungą persekiojamus tikinčiuosius paremti ir ginti, į kurią be Katalikų Bažnyčios turėtų įeiti viso pasaulio ypač didžiosios konfesijos. Vieninga kova duos gerų rezultatų. Persekiojams sutramdyti yra visokių priemonių: persekiotojų prekių boikotas, protestai, diplomatinės pastangos, pamaldos, eisenos, pasninko dienų paskelbimas ir t. t.

Viešai veikiančios Bažnyčios darba Lietuvoje papildo katakombiniu būdu dirbantieji kunigai ir pasauliečiai. Jie yra ypač smarkiai persekiojami. Dalis tikinčiųjų sekmadieniais nedrįsta viešai eiti į bažnyčią ir priiminėti sakramentus. Jiems sunku gilinti tikėjimo žinias, parengti vaikus išpažinčiai ir Pirmajai Komunijai. Jiems padeda katakombiniu būdu veikiančios Bažnyčios atstovai. Lietuvoje nėra dviejų Bažnyčių ir nemanoma skaldytis. Katakombinė Bažnyčios veikla dar nelabai

išplitusi, nes per mažai Bažnyčios vadovų vertinama ir remiama; į jos pageidavimus dar per mažai kreipiama dėmesio. Jos veikla sunki, bet būtina. Ateistams toks darbas, kurio vaisiai teikia didelių vilčių ateičiai, kelia didelį susirūpinimą, nes jo neįmanoma sukontroliuoti. Valdžia labai stengiasi katabombinę Bažnyčios veiklą likviduoti vyskupų ir net Vatikano rankomis. Kai kurie vyskupai bandė išgauti Šventojo Tėvo pritarimą, kad nieko nebūtų veikama be viešai dirbančiųjų ateistinės valdžios palaikomų vyskupų leidimo. Ačiū Dievui, Apaštaly Sostas suprato šią klaidą.

Labiausiai yra persekiojami slapti katakombinės pagrindinės spaudos platintojai. Neaiškiais aplinkybėmis nužudyti uolūs tikintieji: Kaune — Paltanavičius, Panevėžyje — Kriaučiūnas (įmestas į šulinį); kiti sukišti į lagerius — Nijolė Sadūnaitė, Petras Plumpa, Vladas Lapienis ir kt.

Ateistai vartoja visas galimas priemones lietuvių tautai subdievinti: ateistinę propagandą per radiją, spaudą, televiziją, ateistiškai auklėdami nuo mažų dienų jaunimą: pradedant darželiuose tęsiant mokyklose, universitetuose armijoje; prievarta įtraukdami į savas organizacijas. Tačiau dar ir šiandien žmonės masiškai dalyvauja ypač Kalėdų, Velykų šventėse, parapijų atlyduose. Laba pagarsėję Šiluvos, Žemaičių Kalvarijos ir Aušros Vartų atlydai.

(Bus daugiau)

LIETUVIAI PASAULYJE

Antanas Kalinauskas, 14 metų amžiaus (gimęs 1957 metais)

„Už Lietuvą, už Laisvę, už Dievą“!

Jauno lietuvio gyvybės auka

Š.m. rugpiūčio 10 d. sukanka trys metai, kai susidegino ANTANAS KALINAUSKAS. A. Kalinauskas gimė 1957 m.

Jis žavėjosi R. Kalantos auka, buvo religingas. Prieš išvykdamas į kariuomenę, 1975 m. rudenį atliko išpažintį. Tarnavo Latvijoje, Gulbino mieste.

1976 m. liepos mėnesį A. Kalinauskas iš kariuomenės pabėgo. Jis visada buvo patriotiškai nusiteikęs ir sakydavo, kad okupantams netarnauiš. Įkalbėtas grįžti, kartu su motina važiuoja į savo karinį dalinį. Atvykęs į kareivines, 1976.VIII.10, jis apsipila benzinu, numeta kareiviškus drabužius (prieš tai supjaustęs) viršinkams po kojomis ir save uždega sušukęs: „Posmatrite, kak garit litovec patriot! Za Litvu, za svobodu, za Bogal. A vam služit nebudul — Žiūrėkite, kaip dega lietuvis patriotas! Už Lietuvą, už laisvę, už Dievą! O jums netarnauiš!“

Šiai gyvybės aukai jis iš anksto ruošėsi.

Kadangi pas A. Kalinauską rado du traukinio bilietus, todėl užgesinę ugnį, iškviatė, kad geležinkelio stotyje dar yra jo motina. Motina buvo ilgai tardoma. Po to jai leido įeiti į palatą, kur gulėjo sūnus Antanas. Jis kalbėjo: „Mama, dovanok už viską — aš mirsiu...“ Mirė kitą dieną — rugpiūčio 11 d.

Nors motina labai prašė leisti parsivežti sūnų į namus, bet neleido. Rugpiūčio 12 d. tiesiai iš lavoninės A. Kalinauskas buvo palaidotas Gulbino mieste. Atsisveikinant neleido motinai net pabučiuoti sūnų...

Tik po mėnesio davė leidimą Antaną iškasti ir palaidoti Lietuvoje. Iš Gulbino į Lietuvą karsą lydėjo „palydovai“... Ir Vilka viškyje laidotuvių dieną taip pat ant kojų buvo sukelti milicininkai ir saugumiečiai, kad neįvyktų demonstracija.

PARDUODAME

automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams

(chaveiro com emblema Vytis e bandeira)

VISKA RASITE
ŠV. KAZIMIERO
PARAPIJOS
KLEBONIJOJ

LIPINELIUS

— Adesivos

CRONICA DA IGREJA CATOLICA NA LITUANIA

2

O NUMERO 33 DA "CRONICA DA IGREJA CATÓLICA NA LITUÂNIA"

Apresentamos traduzido o n° 33 da "LKBK – Cronica da Igreja Católica na Lituânia".

A "LKBK" constitui um comovedor testemunho da Fé do povo lituano, de sua fidelidade à Cristo e à Igreja, como também um instrumento de luta civil em defesa dos mais elementares direitos do homem e da nação lituana. Ficamos ainda mais emocionados diante deste documento, se pensarmos que ele é um "samizdat", traçado mais com o sangue que com a tinta, pois foi escrito e divulgado "sempre com medo de ser perseguido, preso, processado" e muitos dos seus redatores estão na Sibéria.

Em seus artigos "A nova Constituição discrimina os crentes" e "Os bispos criticam a nova Constituição" enfrenta o grave problema da inferioridade em que estão colocados os católicos em respeito aos ateus, seja na nova Constituição da Republica Soviética da Lituânia, seja na da URSS, enquanto que as duas estaturas diferem apenas por ordem de parágrafos. Declarações e sugestões para modificar alguns parágrafos nas duas Constituições, antes da sua entrada em vigor, foram feitas pelo clero, pelos fiéis e pelos próprios bispos da Lituânia, mas não encontraram nem a mínima atenção em Moscou e em Vilnius. A este proposito a "LKBK" faz suas as palavras de um lituano dirigidas ao governo soviético: "Sendo que o governo soviético não está em condições para conceder plena liberdade religiosa aos crentes da Lituania, pelo menos que devolva a liberdade à nação. A Lituânia, sendo livre, vai se encarregar para garantir efetivamente todos os direitos indispensáveis aos seus cidadãos".

A "LKBK" depois refuta a tese da revista russa "Nauka i religija", como que a celebração dos ritos religiosos não passasse de mera propaganda religiosa.

Com o artigo "À consciência do mundo" vem lançado um acorado apelo ao mundo civil, para que intervenha em favor da nobre figura do católico lituano Balys Gajauskas, indomito lutador pelos direitos humanos e da Pátria, condenado a 15 anos de campo de concentração, depois que tinha passado 25 na penitenciária. No apelo salienta-se que "quanto maior a divulgação, tanto maior a possibilidade de se obter a libertação". – O apelo é assinado pela "Lituânia que sofre e luta".

Com o titulo "O que há de novo em Gulag", que já tornou-se uma rubrica fixa na "LKBK", vem apresentada a denuncia que a Sra. Elena Lapienis faz às autoridades soviéticas a respeito de maus tratos infligidos a seu marido Vladas Lapienis, condenado à dura pena num campo de Mordóvia por motivos religiosos, apesar de ele estar com 72 anos de idade e com a saúde abalada.

No artigo "KGB, retire as mãos do seminário", se estigmatizam os grandes esforços que a KGB (Segurança do Estado) faz para introduzir seus agentes ao único seminário eclesiástico autorizado na Lituânia e para afastar daí alguns elementos melhores.

Numa "Declaração do clero da diocese de Vilkauskis" ao encarregado do Conselho para os Assuntos Religiosos" acentua-se de que ele "... não tem direito de intervir no que se refere à aceitação ou demissão dos seminaristas" e adverte-se que "o afastamento infundado dos seminaristas implica na necessidade de se preocupar que os jovens sigam o sacerdócio na clandestinidade", fato de que Moscou tem medo.

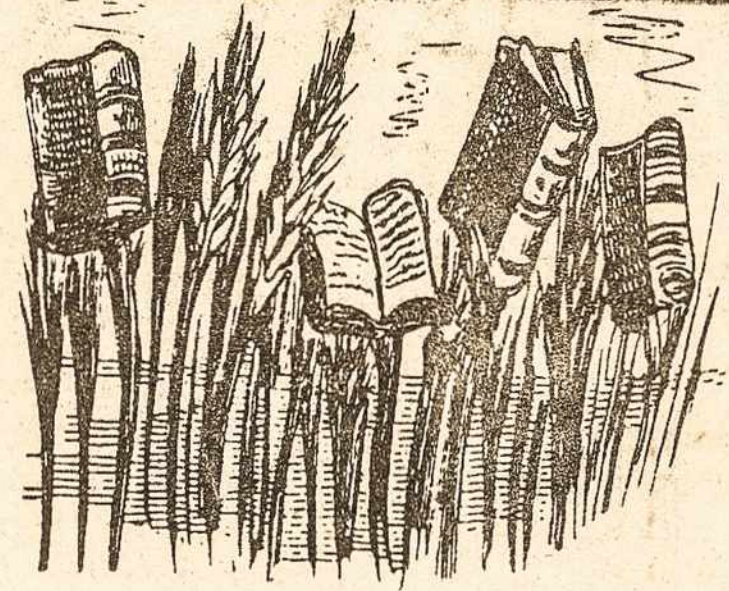
A crescente religiosidade e a aberta profissão da fé por parte da juventude na importante diocese de Telšiai preocupa seriamente as autoridades soviéticas. Para exercer a repressão, foi enviado em Telšiai P. Raslanas (Trata-se do russo Piotr Raslan, nascido em Riga, Letonia, no ano de 1914, e que, junto com outro russo, Andrej Murnikov, "assessor" o encarregado lituano no Conselho para os Assuntos Religiosos). A "LKBK", no artigo "O carrasco Raslanas em Telšiai", desvenda a obra nefanda que este sádico criminoso cumpriu nesta cidade durante a primeira ocupação soviética em 1940-41. Pelo envio de Raslanas em Telšiai, os ateístas locais mostraram toda a sua fraqueza.

Na rubrica "Noticias das dioceses" está reproduzido um officio do encarregado do Conselho para os Assuntos Religiosos às autoridades provinciais da Lituânia, com o objetivo de se obter dados sobre o estado religioso do povo, a observância das leis de culto, as medidas tomadas com os "transgressores" e sugestões para melhorar a obra de ateização.

Seguem informações sobre a obra do governo para decristianizar o povo lituano, as ingerencias do poder civil na vida eclesial e religiosa dos cidadãos, os impedimentos aos padres de administrar os sacramentos aos doentes nos hospitais e lares de velhinhos, perseguições e repressões dos fiéis, etc.

Encerra-se a "LKBK" com as rubricas "Na escola soviética" e "Os católicos na União Soviética".

Pe. Fr. Gavėnas, SDB
presidente da UCLIB

KNYGŲ DERLIUS

Jurgis Gliauda

Bet kurios gėrybės derlius liudija apie įdirbto lauko kokybę, apie artojų išmanymą. Ne kitaip yra su knygų derliumi. Artojas ir įdirbtas laukas — rašytojas ir skaitytojas — derliaus sąlyga.

Su 1979 metų data pasirodė Anatolijaus Kairio poema "Laisvės sonata". Knyga dovaniniai apipavidalinta. Didelio formato ir dailininkės Dianos Kizlauskienės iliustracijos.

Tai laisvosios eilėdaros poema, skirta Simo Kudirkos pagarsėjusio šuolio iš laivo į laivą istorijai. Šią dramatišką epopėją ryškina labai vykusios iliustracijos, kuriose realaus stiliaus štrichuose daug aiškios skaitytojui alegorijos.

78 pslapiai leido autoriui plačiai pavaizduoti laisvės dogma paremtą siužetą. Muzikinio veikalo dalimis — allegro, rondo, andante, — suskirstytas veikalas, baigiamas finalo akordu — Pagaliau.

Poemoje yra ne aktualybės realistinis pavaizdavimas, bet išvalga į protagonisto psichę: ryžtantis šuoliui, šuoliui įvykus ir, garsios teismo apsigynimo kalbos gili analizė iš istorinių, psichinių ir asmeniškai emocijų stebėjimo pozicijų.

Kai kada autorius pasiekia įstabaus įtikinamumo, perteikdamas knygos tekste vaizdus, persmeigtus asmeniškų personažo išgyvenimų. Gal būt stipriausios savo epizodo užuomazgos įtampa yra alegro pslapiai. Ši laisvės siekio apoteozė seka žmogaus suniekinimo tragika. Rondo gi skirtas daugiau epiniam elementui. Čia personalinis kančios epizodas perjungiamas į masinės martirologijos vaizda-

Rašytojas Anatolijus Kairys

vimą. Taip istorinės logikos keliu autorius rodo, kad asmens epizodas, pripuolamai turėjęs happy end finalą, toli gražu neišsėmė tautos ilgos kančios epizodo.

"Laisvės sonata" yra įdomus, daugiaspalvis veikalas, garbingai įeinąs į jau platoką kudirkinę literatūrą.

Patetiškos deklaracijos posmai lengvai tampa emocijos pareiškimais, istorinių martirologinių kluodų palietimais, vilties kova su neviltingu apmaudu. Laisvės siekimo tema, tokia reali šiame veikale, pavirsta gyvenimo stimulu ir tampa gyvenimo pagrindu. Nemirtingi JAV istorijoje Patrich Henry žodžiai: "Give me liberty or give me death!" gali būti jaudinantis ir tikras "Laisvės sonatos" motto.

Anatolijus Kairys, Laisvės sonata. Išleido DIALOGAS. Tiražas — 1000 egz. Kaina \$6.00.

DIRVA

TIESA IR GYVENIMAS

EVANGELIJA: TEORIJA AR PRAKTIKA?

ANTANAS RUBŠYS,
MANHATTAN COLLEGE

(tęsa iš praeito nr.)

Mokytojo "Jokūbo" mokslas. Jokūbo laiškas yra namie ir žydiškoje ir graikiškoje doros sampratoje. Jo būta atviro tiesai. Beveik kiekvienas jo pamokymų, paraginimų ir įvaizdžių turi atitikmenį arba žydiškoje, arba helenistinėje raštijoje, arba net abiejose. Helenistinė žydijos raštija ir kraitis galėjo būti Jokūbo laiško autoriui ir formos, ir turinio pavyzdžiu. Šaltiniais jam tarnauja Šventraštis (ypač Psalmės), poetai, filosofai, retorikos mokytojai ir liaudies išmintis. Mėgsta naudotis palyginimu: turtuolis išnyksta kaip lauko gėlė (Jok 1, 10), liežuvis lyg maža ugnelė, padega didžiausią girią (Jok 3,5). Nesvetimi jam ir įprastiniai filosofų įvaizdžiai: veidrodis (Jok 1, 23-25), būties ratas (arba "gyvenimo eiga" — Jok 3, 6), žmogaus jėga prijaukinti žvėris (Jok 3,7).

Evangelija

Nesidrovi jis pasisavinti net ir teologinių sąvokų: Dievas "šviesybių Tėvas, kuriame nėra jokių atmainų ir nė šešėlio kitėjimo" (Jok 1, 17). Tačiau Jokūbo laiško autorius turi gilias šaknis Senajame Testamente. Jau pačiu pasveikinimu "dvylikai giminių, gyvenančių tarp kitatikių" (Jok 1, 1) pabrėžiamas autoriaus žydiškumas. Šis požiūris pakartotinai paskatino Naujojo Testamento tyrinėtojus Jokūbo laišką laikyti žydišku rašiniu, kurį krikščionis mokytojas pritaikė savo bendrijos dorai.

Vienas iš laiško kilmės aiškinimų kaip tik ir remiasi šiuo mįslingu pradžios sveikinimu: "Jokūhas, Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus tarnas, siunčia sveikinimus dvylikai giminių, gyvenančių tarp kitatikių" (Jok 1,1). Teigiama, kad pradinis rašinys buvo sukurtas panaudojant patriarcho Jokūbo Testamentą savo dvylikai sūnų (t.y. dvylikai giminių). Rašinys buvęs literatūrinė fikcija arba pramanas su išpūsta alegorija, kurioje kiekvienas patriarcho Jokūbo sūnus tampa savita doros tema. Žydijos kraitis turtingas panašiais rašiniiais su dvylikos giminių alegorizacija. "Viešpaties tarnas" titulas duodamas Jokūbui Senajame Testamente.

Tačiau šis Jokūbo laiško kilmės aiškinimas veda į dar didesnę mįslių rezginį. Viena yra tikra, kad išsireiškimas "dvylikai giminių, gyvenančių tarp kitatikių (t.y. išblaškyme)" (Jok 1,1) paženkliną visus krikščionis, gyvenančius pasaulyje kaip pakeleivius ir tremtinius.

Sakėme, kad mokymas dažnai buvo paruošimas krikštui Naujojo Testamento raštijos amžiuje. Tačiau Jokūbo laiške randame tik vieną kitą krikšto aidą (Jok 1, 18, 21). Pats krikštas tiesiogiai nėra minimas. Tai gi laiško turinys netelpa krikšto katechezės rėmuose. Nė paties autoriaus — mokytojo Jokūbo — negalima įrėminti vien tik į katekisto pareigas. Būdamas Dvasios apdovanotu mokytoju Bendrijoje, jis prabildavo ir mokydavo reikalui atsiradus. Pavyzdžiui, Barnabo laiško autorius sakosi rašęs, nes noris "pasilalinti tuo, ką pats yra gavęs... , jog jūsų (krikščionių) pažinimas būtų praturtintas kartu su jūsų tikėjimu" (Barnabo laiškas 1,5).

Mums nėra įmanoma nustatyti, kada ir kur mokytojas Jokūbas savo laišką rašė. Tie, kurie laiško autoriumi laiko Jeruzalės vyskupą Jokūbą, parašymo datą nustato tarp 49 ir 60 m. po Kristaus. Tie, kurie "Jokūbe" mato slapyvardžiu rašantį krikščionį mokytoją, parašymo datą nustato tarp 70 ir 130 m. po Kristaus.

Kodėl mokytojas "Jokūbas" rašė? Nei reikalas, kuris paskatino rašyti, nei aplinkybės, kuriose laiškas buvo rašomas, nėra aiškūs. Daugumas pamokymų ir išpėjimų — turtingiesiems, savimeiliams, aimanuokliams, melagiams, liežuvautojams, puikuoliams — yra bendri. Tačiau yra ir vienas kitas pamokymas ir išpėjimas, kuris padeda įsijausti į aliarmuojančią padėtį to meto Bendrijos viduje.

Pavyzdžiu gali būti trumputė apybraižėlė apie liežuvį ir nepažaboto liežuvio blogybę (Jok 3, 1-12). Skundas, kad "liežuvio joks žmogus nepajėgia suvaldyti; jis lieka vis nerimstanti blogybė, pilna mirtingų nuodų" (Jok 3,8) atskleidžia užuolaidą į abai gyvenimišką reikalą ir aplinkybes. "Pavydas ir savanaudiškumas", gyrius su išmintimi, kuri yra "žemiška, gyvuliška ir demoniška" ir veda į nedarną

bei nedorus darbus, mokytojai "Jokūbui" kelia nerimą (Jok 3, 13-18). Čia, atrodo, kreipiamasi tiesiogiai į skaitytojus: "Visa tai vyksta jūsų tarpe!"

Su panašia bėda ir apaštalui Pauliui teko susidurti Korinte. (1 Kor 3,3; 4, 18-21; 2 Kor 12, 20-21). Nebuvo ši bėda svetima ir pora dešimtmečių vėliau. Klemensas, Romos vyskupas, irgi dėjo pastangas gražinti darną Korinto bendrijoje (1 Klemenso laiškas 1.1: 3, 2ss.). Nedarnos bėdą kėlė savanaudiškos kėikos krikščionių bendrijose (žr. Jok 1, 5-11; 1,21).

"Liežuvium" nuodėmingai giriamasi, kivirčijamasi ir kenkiama kitiems (žr. Jok 4, 1-2). Tikra išmintis yra "taikinga" (Jok 3, 17). Tačiau vietoj taikos ir nuoširdumo krikščionių tarpe vyksta rietenos ir užgauliojimas (žr. 4, 1-2).

Mokytojas "Jokūbas" klausia, kodėl taip yra. Iš kur ši nedarna? Atsakydamas šį klausimą, jis remiasi pirmoje vietoje tuomet plačiai žinoma stoicizmo įžvalga: žmogaus prigimties aistros veda į pavydą ir karą su kitais. Apatheia — apatija buvo stoikų išminčių idealas. Stoikai mokė, kaip pasiekti laisvę nuo aistrų. Šiame fone ir mokytojo "Jokūbo" atsakymas darosi labiau suprantamas: rietenos ir kivirčiai krikščionių tarpe "Ne iš kur kitur, tik iš jūsų užgaidų, kurios nerimsta jūsų sąnariuose. Geidžiate ir neturite? Tu-

met žudote. Pavydite ir negalite pasiekti? Tuomet kovojate ir kariuojate" (Jok 4, 1-2).

Stoikų apatija — laisvė nuo aistrų — mūsų mokytojai nėra pakankama. Jis yra kur kas gilesnis, nes jis yra krikščionis mokytojas. Atsakydamas į klausimą, iš kur karai ir kivirčiai krikščionių tarpe, Jok 4,4 rašo: "Jūs svetimautojos!"

Graikiškas žodis šiame tekste duoda sunkumų ne tik vertėjams, bet ir patiems graikams. "Svetimauti" pas pranašus reiškė atkristi nuo tikėjimo į tikrąjį Dievą. "Svetimautojai ir svetimautojos" mokytojai "Jokūbui" yra krikščionys su "žemišku, gyvulišku ir demonišku gudrumu" (Jok 3, 15). Užtat jis ir gali rašyti: "Jūs svetimautojai ir svetimautojos! Argi nežinote, kad draugystė su pasauliu priešinga draugystei su Dievu?" (Jok 4,4).

Tačiau ir čia krikščionis nėra aklagatvyje, nes Dievo "Taip" yra stipresnis už žmogaus "Ne". Dievas nesiliauja lydėjęs žmogų "malone" ir po krikšto. Krikštas yra tik kelionės su Dievu pradžia. Nusidėjėliui, kuris paklūsta Dievui, priešinasi velniui, nusimazgoja rankas ir nudulkina širdį, jis duoda dar "didesnę" malonę, nes jis "priešinasi išpuikėliams, o nuolankiesiems teikia" pagalbą (Jok 4,6).

(Bus daugiau)

DARBININKAS

Motina Geroji Patarėja

O Motina, Geroji Patarėja,
Šviesioji kelrodė naktų miglotų.
Tik Tu šviesos suteiki mūsų protui,
Kai abejonių debesys didėja.

Manoji siela ilgis gėrio, grožio
Ir trokšta savo Viešpatį pažinti,
Bet nuodėmės, klasta, pavojus, viltį
Nusiminimo skraiste vėl užgožia.

Padėk atrasti kelią neklaidingą,
Kurs laimės džiaugsmą sielai sugrąžina.
Budėk ir veski meile rūpestinga,
Tegul ji mane guodžia ir gaivina.

O melsk už mus, Geroji Patarėja,
Būk Motina, Vadovė ir Globėja.

Litanija

KA ir KAIP

APIE MUS RAŠO

— O ESTADO DE S. PAULO

SÁBADO — 28 DE JULHO DE 1979

Regime russo oprime católicos lituanos

CRAIG R. WHITNEY
Do N. Y. Times

VILNA, União Soviética — Estamos conversando com um padre católico, em uma sacristia, com uma mesa simples onde estão um crucifixo e um breviário. O padre Valdas Aliulis comenta a recente visita do papa João Paulo II à Polónia, bem perto da fronteira com a Lituânia soviética. "Foi muito importante para o povo polonês — diz ele — e esperamos que o papa, por ser eslavo, possa eventualmente nos ajudar também aqui. Mas sei que levará tempo."

As relações entre Estado e Igreja na Lituânia, única república católica da URSS, podem realmente estar a pique de dar uma reviravolta. Mesmo as autoridades comunistas do país concordam em que de 50 a 60% dos três milhões de católicos nominais da república conservam sua crença cristã intacta, 39 anos depois de a União Soviética ter anexado a Lituânia, em 1940. Essa proporção é praticamente igual à polonesa, e muito diferente da russa. Na URSS, apenas de oito a 10% da população é oficialmente descrita como religiosa. "Em parte, a razão disso é a Polónia", diz Petras Anilionis, o comissário para Assuntos Religiosos do governo lituano. Seu assessor, Edvardas Juosenas, explica que os religiosos poloneses e lituanos mantêm estreitas ligações, mais firmes ainda depois da visita do papa à Polónia.

Juosenas diz que os crenças lituanos "ouviem com muita atenção o que este papa diz; era diferente, quando o papa era italiano — mas quando quem fala é um papa eslavo, a coisa é outra".

O comité estatal para Assuntos Religiosos é a verdadeira autoridade religiosa na Lituânia. Embora os dirigentes soviéticos afirmem que Igreja e Estado são entidades absolutamente separadas, as

autoridades religiosas não podem nomear padres para as paróquias, por exemplo, ou escolher os alunos que irão para o Seminário de Kaunas, sem a aprovação de Anilionis.

O padre Aliulis, com quem conversamos, é o pároco da igreja barroca de São Pedro e São Paulo em Vilna, e contou-nos que quando o papa visitou a Polónia, em começos de junho, muitos católicos lituanos viajaram para a fronteira, no seu lado Sul e Oeste, para assistir à cobertura das cerimónias pela TV polonesa, já que a TV soviética na Lituânia deu um destaque limitado à visita. Na Polónia, o papa pediu solidariedade para os que classificou de "povos e países frequentemente esquecidos", incluindo aí os de tradição católica na Lituânia e na Checoslováquia, sob domínio soviético. Mas vários dos padres que escutaram avidamente as suas palavras em junho, confessam agora que estão decepcionados por não ter havido resultados concretos.

"Gostaríamos de ter tido um bispo nomeado depois da visita do papa — disse um padre de Vilna — porque precisamos muito de um bispo". O bispo Julijonas Steponavičius, administrador apostólico da arquidiocese de Vilna, foi banido pelo governo para a cidade de Zagare em 1958. Anilionis diz que o bispo fez um apelo a todos os fiéis para que resistissem às leis soviéticas que submetem a Igreja ao governo, reivindicando ainda o direito de ministrar aulas de catecismo para os jovens.

O ministro soviético das Relações Exteriores, Andrei Gromyko, teve uma audiência com o papa em Roma, a 24 de janeiro, e os dirigentes soviéticos dizem que o papa se informou sobre a situação do bispo Steponavičius, e que Gromyko estava, na ocasião, mais preocupado com a influência do Vaticano na Polónia. A 26 de maio o papa nomeou 15 cardeais, mas o nome de um deles não foi divul-

gado. A maior parte dos sacerdotes daqui acha que precisamente esse é lituano, podendo ser apenas o arcebispo Steponavičius.

Em entrevista ao comité estatal para Assuntos Religiosos, Juosenas disse que o arcebispo "poderá voltar para Vilna caso reflita sobre as razões que o levaram a ser punido, e passe a se conduzir de acordo". "Mas — acrescentou ele —, tudo isso vai depender muito da influência do clero polonês sobre o clero lituano".

Na Polónia, a Igreja católica é uma força tão organizada e florescente, que chega a competir com a autoridade do Partido Comunista. Na Lituânia, muitas pessoas vão à igreja apenas como uma afirmação de sua lealdade às tradições históricas que as autoridades soviéticas tentam suprimir, e porque a Igreja parece fraca e desmoralizada. Em Vilna, por exemplo, a catedral foi fechada pelo Estado em 1951, sendo reaberta mais tarde como museu de arte. Em Kaunas, a igreja que fica na esquina da catedral do bispo Liudvikas Povilonis foi transformada em cinema. Quando o bispo era ainda apenas sacerdote em Klaipėda, ele foi condenado a oito anos de prisão por "apropriação indevida de materiais de construção" para a sua nova igreja. Que foi convertida em sala de concertos. O padre foi anistiado depois de cumprir quatro anos de pena.

Havia 40 igrejas e mosteiros católicos em Vilna antes da Segunda Guerra Mundial, quando a cidade estava sob controle polonês, e tinha 180 mil habitantes. Hoje, as igrejas são onze, para 481 mil pessoas. As autoridades soviéticas dizem que há 712 sacerdotes em todo o país, e 72 seminaristas, que estudam no único seminário católico do país, em Kaunas. Somente doze sacerdotes podem ser ordenados por ano. E só em 1978, 23 padres, mais idosos, morreram na Lituânia.

PASTABOS DEL N.Y. TIMES REPORTAŽO
APIE PABALTIJĮ

Algirdas Landsbergis, Fairleigh Dickinson universiteto profesorius, parašė New York Times dienraščiui du laiškus dėl David K. Shiplierio straipsnio - š.m. kovo 11 d. - apie Pabaltijį. (Straipsnio santrauka buvo atspausdinta Dirvoje š.m. kovo 22 d.) Profesorius A. Landsbergis NY Times redaktoriui taip rašo:

Estu, latvių ir lietuvių tautos, kurias net ir oficialioji sovietinė terminologija tokiomis pripažįsta ir kurios gyvena savo tradicinėse teritorijose, Shiplier'io straipsnyje paverčiamos į etnines mažumas, lyg jis rašytų apie Bronx'ą ar apie Mott gatvę. Jų pastangos išlaikyti savo tautinį savitumą, universalus siekis šiandienos pasaulyje subaramas, kaip 'etnocentrizmas'. Daugumų kultūros, besiginančios prieš totalitarizmo grėsmę savo žemėse, pavirsta 'mažumų kultūromis'... Shiplier'is kalba apie 'etniškų rusų' antplūdį į Pabaltijį šalis, tuomi įtaigoda mas, kad egzistuoja kažkokia paslaptina 'ne-etninių rusų' gentis.

Shiplier'is teišus, kai jis pabrėžia, kad pabaltiečiai gėdžia 'pastovumo, gėrbūvio ir tvarkos'. Kas pasaulyje to negeistų po 'trijų okupacijų, karo, partizaninės rezistencijos, masinių deportacijų, ir tūkstančių aukų?'

Landsbergis nurodo, kad 'politiniai sentimentai, Shiplier'io nepastebėti, reiškiasi Pabaltijį' įvairiomis aktyvios ir pasyvios rezistencijos formomis' jau nuo 1940 metų. Lietuvoje jie ryškūs Helsinkio grupės bei naujojo Tikinčiųjų Teišems Ginti Komiteto veikloje ir, ypač, 'klestinčioje' pagrindžio spaudoje, kuri šiandien bene 'dinamiškiausia viso je Sovietų spaudoje'. Nė vieno iš tų veiksmų Shiplier'is nemini savo straipsnyje, taip kaip jis nerado reikalo juos paminėti kelių metų bėgyje, jam būnant NY Times korespondentarybų Sajungoje.

"Panašus ir Shiplier'io istorinis argumentas. Jis rašo, jog 'netikroviška' kalbėti apie 'nepriklausomybę mažitėms šalims, kurių istorija susideda iš vokiečių, švedų, danų ir rusų viešpatijos'. Ar jis dabar pasiūlys 'mažitei' Suomijai (dominuotai švedų, rusų etc.) priimti 'tikrovę ir ištirpti arabų

pasaulyje? Lietuvos savilaidinė spauda svarstė tą klausimą ir pasisakė už Pabaltijį šalių išijungimą autonominiams nariams į Europos ūkinę bendruomenę: Shiplier'is paprasčiausiai palaidotų juos imperijoje - keista laikysena save liberalu vadinančiam žmogui. Pabaltijio istorijoje jis beranda 'trupą nepriklausomybę' ir 'demokratinės tradicijos stoka'; jis sąmoningai ignoruoja Lietuvos valstybinę tradiciją, siekiančią 13-tą šimtmetį, ir trijų Pabaltijio šalių ūkinius, kultūrinius ir politinius atsiekimus jų nepriklausomybės metais..."

Kitame laiške, adresuotame N.Y. Times egzekutyviniam viceprezidentui Walter Matson, prof. Landsbergis nurodo, kad New York Times skiltyse terminai 'rusai' ir 'sovietai' tebenaudojami, lyg jie reikštų tą patį, kas yra 'netikslu ir klaidina skaitytojus'. Lygiai 'mįslingas ir 'etninių rusų' terminas. Prieš kokią dešimtį metų straipsniuose iš nerusų respublikų būdavo paminimas miestas ir respublikos pavadinimas, pvz. Riga, Latvian SSR. Pastaruoju laiku, New York Times nebemini tautinės respublikos ir pasitenkina miesto bei sovietinės valstybės pavadinimu. Landsbergis klausia, kodėl nutarta pakeisti buvusią, tikslesnę, varto seną: 'Nelaimingas sutapimas tarp nutautinimo kampanijos SSRS-je ir Jūsų laikraščio nuoprendžio nebeminėti tautinių respublikų'. Kalbėdamas apie Shiplier'io straipsnį, prof. Landsbergis primena, kad NY Times paprastai pasisakydavo už visų tautų teisę laisvai apsispręsti ir kad 'antraeilų' tautų sąvoka yra ne tik nesuderinama su dienraščio liberalia pozicija, bet ir yra 'reakcinga' (E)

DIRVA

RIO GRANDE DO SUL

"Mūsų Lietuvos" atstovas ERECHIM ir BARÃO DE COTEGIPE yra Vytautas-Vitoldo GAVĖNAS. Jis gali priimti prenumeratas ir išduoti kvitus — recibos. Adresas: Rua Joana Tarzinski, 1210, B. de Cotegipe.

«Mūsų Lietuvos»

RUOŠIAMAS

SPAUDOS VAKARAS.

Bus įvairi PROGRAMA

PELNAS skiriamas
laikraščio popieriaus pagerinimui.

Veiks BUFETAS.

Pakvietimai parduodami abiejose
klebonijose ir per platintojus.įvyks š.m.
rugsėjo 15.
šeštadienį,ŠV. KAZIMIERO
PARAPIJOS
SALEJ

Pradžia 8 v.v.,

Literatūra · Dailė · Muzika

Arėjas Vitkauskas

KAZIMIERAS SKAITYTOJAS

Anglijoje elgetų nėra. Elgetauti draudžiama. Žmogus gali užsiimti tik koku nors verslu. Tokiu būdu ten dažnai matysi neturtingą žmogų pardavinėjantį degtukus, korpėms raiščius, bet jis nevadinamas elgeta. Kai jis pabeldžia į duris ir kas nors atidaro, tai su juo elgiamasi ne kaip su elgeta, bet kaip su "pirkliu": arba iš jo perka ką nors, arba ne.

Tokių pačių verslininkų yra ir muzikų, ir dailininkų. Daugiausia tai italai. Jie vežiojasi sukamą dėžę, kuri griežia įvairius dalykus. Klausovai išmeta pro langus į popierių suvyniotą pinigą arba, jeigu nenori, neišmeta. Taip pat kame nors prie tilto sėdi, padėjęs ant žemės atvers-tą kepurę, dailininkas, kurio piešiniai įvairiais spalvotais pieštukais puošia dalį lygaus šaligatvio. Piešiniai daugiausia dienos temomis — įvairūs ministeriai ir kiti žymūs žmonės, apie kuriuos šiandien rašo laikraščiai, taip pat ir vaizdeliai. Žmonės pasižiūri dažnai ir labai gražių dalykų ir įmeta į kepurę dailininkui pinigą. Pats dailininkas dažnai būna užsiėmęs tolimesne savo kūryba — piešia kitus paveikslus.

Tik vieną tikresnį elgetą teko man matyti Glasgovo gatvėse. Tai buvo invalidas, kuriam gal dėl šeimyniškų priežasčių neužteko pensijos, ir jis sėdėjo šaligatvio krašte, pasidėjęs kepurę šalia jo išpieštų rai-džių:

"1914 — 1918 metai buvo karo metai, 1922 metai yra kovos dėl būvio metai"...

Iš mažens atsimenu vieną šitokį "anglišką" elgetą, kuris ateidavo pas mus į namus. Tai buvo Kazimieras skaitytojas. Tiesa, tai skamba kaip ir apaštališkai: Jonas Auksaburnis, Tamošius netikėlis ir taip toliau, bet ir jis iš kai kurio atžvilgio buvo apaštalas. Jis vaikščiojo per žmo-nes skaitydamas knygas. Visuomet nešiojosi prie šono terbą, kurioje būdavo sudėtos jo skaitomos knygos. Kazimieras truputi šlubavo. Skaitydavo jis garsiai, aiškiai, ir ne visur gerai sustodamas prie taškų ir kitų skaitymo ženklų. Bet skaitymas žmonėms patikdavo, ir mano mama sakydavo, kad jis skaito, "kaip žirnius beria".

Būdavo, ateis Kazimieras, nusiimas senovišką kepurę, panašią į vo-kišką medžiotojų kepurę, atsisės, išsiims knygą iš terbos, ir pradeda skaityti. Klausytojai susėda ir seka kiekvieną jo skaitomą žodį. Skaity-davo Kazimieras iki to laiko, kol tas patikdavo klausytojams arba kol jo pagailėdavo geraširdė šeiminkė:

— Dėkui, Kazimierai, pakaks, nebesivargink...

Ir jam duodavo sriubos lėkštę arba ką nors į terbą.

Kazimiero skaitymo repertuaras buvo paprastas. Šventųjų gyvenimo knyga, Kantriosios Elenos istorija, Mikaldos pranašavimai. Turėdavo dėl viso ko maldaknygę. Kaip ir kiekvienas menininkas, taip ir vargšas Kazimieras turėjo laikytis prie žmonių skonio: jeigu kam nepakakda-vo šventųjų gyvenimo aprašymo, tiems jis tiesiai maldaknygę skaitė. Bet skaitė taip, kad skaitymo pamėgimo sėkla pasilikdavo tuose na-muose. Todėl Kazimieras skaitytojas buvo menininkas. Jį visi žinojo, trumpai Kazimieru vadindami, dažnai kalboje kam nors užsimindavo, jog apie tą ir tą Kazimieras skaitė. Žmogus tikrai nebuvo elgeta, bet dir-bo dėkingą darbą ir buvo savaip gerbiamas. Išleisdami žmonės vieną kartą užprašydavo jį kitam kartui. Susitikę žmonės klausdavo, kada pas juos buvo ar bus Kazimieras.

Vargšas luošas žmogus, nenorėdamas dovanai gyventi, neprašė iš-maldos, nors taip suprato žmonės duodamą jam pašalpą. Kazimiero galvoje tikriausiai buvo mintis apie jo daromo darbo vertę. Jeigu jau mano tėvukai, tokie nerangūs kultūros reikalams, gerai atsiliepdavo apie Kazimiero skaitymą, tai jau aišku, kad jis pataikydavo į žmonių širdis. Ir manęs ilgainiui prašydavo tėtuisis, kai pradėjau lankyti mokyk-lą ir turėti reikalą su knygomis:

— Paskaityk ką nors — tik gerai: taip, kaip Kazimieras skaito...

Ir niekad tėvas nenorėdavo tikėti, kad kartais aš negalėdavau jam paskaityti todėl, kad neturėdavau skaitymui knygos. Jis matydavo kad ir uždavinyną ir sakydavo:

— Na, kodėl neskaitai? Argi jau taip nieko ir neparašyta toje kny-goje? Skaityk vis tiek.

Mikas Šileikis

Mergaitė

NEPRAŠYKIT

*Neprašykit, kad aš dainuočiau,
palinksminti Jus visus.
Nežinot! — iki šiolei kenčiau.
Jums suteikti savo raštus.*

*Kas raidė — ašara,
Kas žodis — ilgesys.
Kas straipsnis — širdgėla,
kas skausmas — rašinys.*

*Kaip deganti žvakė ant altoriaus
duoda šviesą, paskiaus gėsta.
Kaip šviečianti saulė, ant dangaus,
pasikeičia tamsia naktimi:*

*Paukštis pralėkęs dangaus erdvėse,
nepalieka kelio žymės.
Kiek vardų užmirštų, žemės gilumose,
kurių nėra nei dėmės?*

*Neprašykit, kad aš dainuočiau,
palinksminti Jus visus.
Daug ką parašyti norėčiau,
ir savo raštais, palėngvinti jausmus.*

*Leiskit man verkti vienam,
ir jausti jūsų ilgesius, kančias.
Mano posmai nepatiks nevienu,
nes pasaulyje tu, kaip ir aš, esi svečias.*

Antanas Augustaitis

Ir niekaip negalėdavau išaiškinti, jog šioje knygoje skaitymas nejd-mus. Mano tėvas tikrai buvo apkrėstas, gerąja prasme, Kazimiero skaity-mu. O pats Kazimieras, vargšas, šiandien, tur būt, kame nors palaido-tas, kaip elgeta, kuris ir prie savo kapo nuėjo su terba, kurioje buvo knygos, kurias jis buvo pasiruošęs bet kam skaityti...

Kaunas, 1931.XII.30

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. ONOS ŠVENTĖ

Šiomet Šv. Onos šventės proga, liepos 29 d., į Vila Zeliną suvažiavo gražus būrys lietuvių, daugumoje moterų, iš įvairių Sanpaulio vietovių.

Šventė prasidėjo šv. Mišiomis už gyvas ir mirusias Liet. Kat. Moterų Draugijos nares. (Šventa Ona yra draugijos globėja). Mišias atnašavo V. Zelinos parapijos klebonas kun. J. Šeškevičius, o tai progai pritaikyta pamokslą pasakė viešnia iš Šiaurės Amerikos Daina Kojelytė, kuri ten yra aktyvi visuomenės veikėja.

Po pamaldų buvo pietūs Jaunimo Namuose, kur dalyvavo virš 100 svečių. Stalus puošė rugiagėlės (vosilkos) ir javų varpos. Tai priminė šiuo metu Lietuvoje vykstančią rugiapjūtę. Valgiai taip pat lietuviški ir įvairūs. Užtat, kiek teko nugirsti iš svečių, visi pietumis buvo patenkinti.

Pietų pabaigoje vyko trumpa meninė programa. Ją sudarė dvi dalys. Pirmąją dalį išpildė vaikų grupė, padainuodama su inscenizavimu 2 daineles: „Buvo dėdė Vilniuj“ ir „... laižiau smetoną per Šventą Oną“. Antroje dalyje moterų grupė padainavo kupletų – (pagal 3 dainų melodijas) apie Sanpaulio lietuvių organizacijas ir darbus. Dainininkėms už tai buvo gausiai aplota.

Visos į pietus atsilankiusios Onos gavo po rožę ir visi bendrai pagiedojo joms „Ilgiausių Metų“.

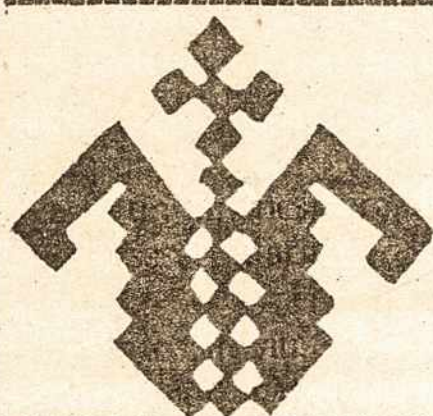
Šventės rengėjos numatė paskirti 3 premijas laimingiems svečiams. Pagal vaikų ištrauktus numerius, visos trys premijos atiteko moterims ir, įdomiu sutapimu, dvi jų – Onoms.

Po pietų dar apie valandą laiko gražiai skambėjo lietuviškos dainos.

Sveikintina, kad moterys rūpinosi ne vien daug skanių valgių prigamininti, bet ir linksmą – meninę programą prie pietų prijungti.

Lauksime kada moterys vėl mus pakviės.

Svečias

LITERATŪROS BŪRELIS

Sekantis būrelio susirinkimas įvyks rugpjūčio 25 d. 20 val. pas pp. Rosą ir Alfonsą Petraičius, R. Nova York, 28 - ap. 32 - Sumarė. Tel.65-3286.

KRONIKOS – MŪSŲ ŠV. RAŠTAS

Pavergtos tėvynės pagrindžio raštų savilaida mums brangi kaip tautinis Šventasis Raštas. Mes juos spausdinamė pirmuosiuose išėjimo spaudos puslapiuose, vėrdčiame į keletą svetimų kalbų, nagri-

nėjame jaunimo stovyklose ir klasišėse, skaitome net pamaldų metu, naudojame tikybės pamokose, iš jų sudarinėjame lietuvių martirologijos kartotekas ir panaudojame kitais būdais.

Kun. Juozas Prunskis, dienraščio DRAUGAS redaktorius

GEGUŽINĖ M.K.ČIURLIONIS melodias de lituania

IR KITOS
LIETUVIŠKOS MUZIKOS KASETĖS
PARDUODAMOS
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ
IR
IMIGRANTŲ PARODOJ

iš Rio...

Rašo P. Ernestas Petraitis, kad Prof. Stasys Goštautas, kuris dėsto ispanų kalbą Bostono universitete ir supranta portugališkai, susidomėjo knygele „Čiurlionis, o grande Desconhecido“ ir prašė pateikti jam autorių vardą, nes noris jiems parašyti.

Aprašo dargi malonią staigmeną sutikus Kongrese pp.JAZBUČIŲ šeimą: jis – diplomatas ir ekonomistas dirbęs „Žemės Banke“ nepriklausomoj Lietuvoj, jo žmona buvusi Lietuvos krepšinio čempionė ir priklausiusi kaip tik toj komandoj, kuri 1939 m. laimėjusi pasaulinį krepšinio titulą. Pp. Jazbučiai žadą atvykti keliom dienom į Braziliją.

SKAITYTOJAI RAŠO...

Königstein, 79.VII.28

Mielas kun. Gavėnas

Čia Europoje viskas labai gerai sekasi. Atsiprašau kad nesugebėjau su jumis atsiveikint prieš išvažiavimą.

Labai ačiū už Lietuvių kalbos ir kultūros pamokas.

Sudiev

Vitas Baranauskas

PASAULIO LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRIJOS SEIMAS

PLK Bendrijos seimas šaukiamas 1979 m. rugsėjo 3 d., 9 val. ryto Jaunimo Centre, Chicagoje, JAV. Seimo programoje: vykdomųjų organų pranešimai, mintys ir svarstymai aktualiais Bendrijos klausimais, PLK Bendrijos Centro Valdybos rinkimai ir kt. Tuo metu, 1979 m. rugpjūčio 31 – rugsėjo 3 d.d. įvyks Chicagoje Liet. Katalikų Mokslo Akademijos narių suvažiavimas Vilniaus Akademijos ir Universiteto 400 metų sukakčiai paminėti. Tad Bendrijos seimo atstovai galės pasinaudoti LK Mokslo Akademijos paskaitomis.

PLK Bendrijos statutas nurodo 90 atstovų seime, kurie paskirstyti sekančia tvarka: Anglijai 3 atstovai, Argentinai 4, Australijai 4, Belgijai 1, Brazilijai 4, Italijai 2, JAV 42, Kanadai 12, Kolumbijai 1, Olandijai 1, Prancūzijai 1, Skandinavijai 1, Škotijai 2, Šveicarijai 1, Urugvajui 1, Venecuelai 2, Vokietijai 3. Nesusiorganizavusiems kraštams palikti 5 atstovai.

M I Š I O S

Kviečiame draugus bei pažįstamus dalyvauti 7-tos dienos Mišios už a.a.

MAGDALENOS PAŠKAUSKAITĖS-BARTKEVIČIENĖS vėlę, rugpj. 8 d., trečiadienį, 20 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioj.

Šiuo pačiu dėkojame visiems, užjautusiems liūdesio valandoje, dalyvavusiems laidotuvėse, kunigams saleziečiams ir Mookos Maldos Apaštalavimo Moterims, užprašiusiems šv. Mišias.

Š e i m a

ATA

MAGDALENAI PAŠKAUSKAITEI-BARTKEVIČIENEI

mirus

seserims Albinai Saldienei, Anei Šepetauskienei ir Marijai Braslauskienei bei jų šeimoms šioje liūdnoje valandoje reiškiamė gilią užuojautą.

AUŠROS CHORAS

ATA

PRANUI UMARUI

mirus

seserei Veronikai Dimšienei ir broliui Povilui – „Aušros“ choristams ir visoms giminėms reiškiamė gilią užuojautą ir jungiamės prie jų liūdesio.

AUŠROS CHORAS

IV Olimpíada dos Imigrantes:

programa de abertura

O Exmo. Sr. Governador do Estado de São Paulo,
Dr. Paulo Salim Maluf, Presidente da Comissão de Honra da
IV Olimpíada dos Imigrantes, o Exmo. Dr. Oswaldo Roberto Colin, Presidente
do Banco do Brasil, e o Exmo. Gen. Ref. Antonio Barcellos Borjes Filho,
Presidente do Jornal do Imigrante,
têm a honra de convidar V. Exa. e Exma. Família,
para abertura desportiva da IV Olimpíada dos Imigrantes,
no Ginásio do Ibirapuera, dia 18 de agosto de 1979, às 20:00 hs.

No dia 10 de agosto, às 20,00 horas, será realizada a solenidade de abertura da IV Olimpíada dos Imigrantes, no Ginásio Ibirapuera, em São Paulo.

Para essa solenidade de abertura, o programa é o seguinte: Concentração, Entrada e dispositivo, Chegada da mais alta autoridade, Hasteamento dos Pavilhões, Saudação e Abertura, Acendimento da Pira, Desfile, Exibições, Jogo de Basquetebol e Apresentação Artística.

DESENVOLVIMENTO DO PROGRAMA

CONCENTRAÇÃO:

— As delegações deverão estar no local da concentração, até às 19,30 horas, assinalado no croquis.

— As delegações se concentrarão nos locais determinados pela Comissão Organizadora, de acordo com a ordem de entrada no Ginásio.

— Formação de cada Delegação

— Porta cartel indicativo do país, conduzido por uma moça da delegação em traje típico do país.

— Chefe da delegação em traje social, de preferência escuro.

— Porta Pavilhão do país em uniforme desportivo.

— Máximo de oito atletas, em uniforme desportivo, em coluna por dois.

ENTRADA E DISPOSITIVO

— As delegações, na ordem alfabética dos países, darão entrada no Ginásio, pelo itinerário fixado no croquis, ao som de uma marcha executada pela Banda.

— Dispositivo — Linha de delegações por dois, de acordo ao fixado no croquis.

— A Comissão Organizadora ocupará o local a ela destinado.

CHEGADA DA MAIS ALTA AUTORIDADE

— Às 20,00 horas assomará a tribuna de honra a mais alta autoridade ocasião em que será executada a continência a que faz jus essa autoridade.

HASTEAMENTO DOS PAVILHÕES

— Ao som do Hino Nacional serão hasteados os Pavilhões Nacional, do Estado de São Paulo, do Município de São Paulo e da Olimpíada, respectivamente, pelo Presidente e membros da Comissão Organizadora.

SAUDAÇÃO E ABERTURA

— O Presidente da Comissão Organizadora fará uma saudação às autoridades, aos participantes e ao público.

— Terminada a saudação, o Presidente da Comissão Organizadora solicitará à mais alta autoridade que proceda a abertura da IV OLIMPÍADA DOS IMIGRANTES.

— A mais alta autoridade presente abrirá a Olimpíada — «DECLARO ABERTA A IV OLIMPÍADA DOS IMIGRANTES».

— Após a abertura será executada uma música.

ACENDIMENTO DA PIRA OLÍMPICA

— Terminada a abertura, entrará no Ginásio um atleta, portando o facho, dando volta no Ginásio e acenderá a Pira Olímpica.

— Ao acendimento da Pira, será executada uma música.

DESFILE

— Terminado o Juramento, os portabandeiras voltarão aos seus lugares.

— De acordo com o itinerário fixado no croquis, as delegações desfilarão em homenagem às autoridades e ao público e se deslocarão para o local fixado (ver croquis) no Ginásio, para assistirem o restante da Solenidade.

EXIBIÇÕES

— Ao se retirar a última delegação, dará entrada na quadra uma representação da Coreia que fará exibição de TAE KWON-DO (duração de 15 minutos).

— No intervalo do jogo de Basquetebol, um grupo folclórico de uma colônia a ser designada fará uma apresentação (duração 12 minutos).

BASQUETEBOL

— Ao se retirar a representação da Coreia, com a exibição de TAE KWON-DO, as duas equipes participantes do Torneio de Basquetebol darão entrada no Ginásio e irão se postar, cada uma, na linha do lance livre, em uma fila frente para o interior.

— O locutor fará a apresentação dos jogadores.

— Após a apresentação das equipes terá início o aquecimento com a duração de 5 minutos.

KULTŪRINĖ PARODA "BIENAL" IBIRAPUEROJE

Dar kartą visi yra kviečiami atsilankyti kultūrinėje parodoje, kuri bus atidaryta rugpiūčio mėn. 10 d. 20 val. Ibirapueroje "BIENAL" patalpose.

Parodos metu beveik kiekvieną dieną pasirodys įvairių kraštų tautinių šokių grupės ir mergaitės konkurentės dėl "Rainha". Visi šokių ansambliai ir mergaitės konkurentės privalo pasirodyti kiekvienos valstybės tautiniuose rūbuose.

Čia skelbiama tautinių šokių grupių ir mergaičių konkurenčių kiekvienos dienos pasirodymai:

Rugpiūčio 11 d. 20 val.:

Šoka: Holanda, Hungria, Lituânia-Rūtėlė ir Espanha
Konkurentės: Alemanha, Argentina ir Armenia.

Rugpiūčio 12 d. 20 val.:

Šoka: Bolivia, Argentina, Paraguai ir Japão
Konkurentės: Bolivia, Chile ir China.

Rugpiūčio 13 d. 20 val.:

Šoka: Armenia, Palestina ir Siria
Konkurentės: Colombia ir Coréia

Rugpiūčio 14 d. 20 val.:

Šoka: China, Libano ir Grécia
Konkurentės: Dinamarca, Espanha, Estonia.

Rugpiūčio 15 d. 20 val.:

Šoka: Israel, Bolivia, Chile
Konkurentės: Finlândia, Grécia, Holanda.

Rugpiūčio 16 d. 20 val.:

Šoka: Bolivia, Palestina, Armenia ir Argentina
Konkurentės: Indonésia, Descendentes dos Italianos, Iugoslávia ir Japão

Rugpiūčio 17 d. 20 val.:

Šoka: Finlândia, Paraguai, Espanha ir Israel
Konkurentės: Lituânia, Paraguai, Letônia ir Descendentes portugueses.

Rugpiūčio 19 d. 20 val.:

Šoka: Lituânia-Nemunas, Chile, Japão ir China
Konkurentės: Romênia; Siria ir Uruguai.

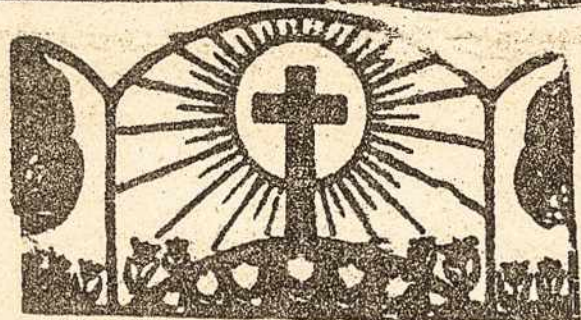
Ateinančiame "Mūsų Lietuvos" numeryje bus daugiau.

Kapit. J. Čiuvinškas

DĒMESIO!

ISIGYKITE NAUJĄ ŽODYNA-
DICIONÁRIO PORTUGUÊS-LITUANO
Mūsų Lietuvos Redakcijoj

MŪSŲ MİRUSIEJI

A. A.

MAGDALENA PAŠKAUSKAITĖ
BARTKEVIČIENĖ

daug iškentėjusi, praeitą ketvirtadienį-rugpjūčio 2 d. pirmą valandą po pietų mus apleido São Cristóvão ligoninė. Velionė buvo gimusi 1912 metais Glasgove Škotijoje. Brazilijon atvyko su tėvais ir kitom sesutėm 1927 m. Buvo ištėkėjusi už Juozo Bartkevičiaus. Vyriui mirus prieš 13 metų toliau tęsė savo darbą dėstydamą privačiai anglų kalbą.

Prieš 7 metus kiek rimčiau susirgo ir nuo to laiko turėjo nešti sunkų ligos kryželį savo sesučių prižiūrima. Ypatingai ligone rūpinosi sesuo Anelė, Jonas ir Eduardas Šepetauskai. Pas juos Magdalena ilgą laiką gyveno ir buvo viskuo aprūpinta.

Paskutinį mėnesį praleido pas vyresnę seserį Mariją Braslauskienę.

Sveikatos stoviu pablogėjus trečiadienį-rugpj. 1 d. buvo nuvežta į ligoninę, kur kitą dieną mirė. A.a. Magdalenos kūnas buvo pašarvotas šv. Kazimiero parapijos salėje. Mišias "Corpo presente" laikė kun. Pr. Gavėnas ir P. Rukšys. Kun. Gavėnas velionę palydėjo į Quarta Parada kapines, kur ji buvo palaidota sesers Onutės Stankevičienės kape šalia tėvelių.

Septintos dienos mišios bus Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje trečiadienį-rugpj. 8 d. 20 val.

BOM RETIRO

TĖVŲ DIENA

sekmadienį, 13 rugpj. (agosto)
Colégio Sta. Inês
Rua Três Rios, 364
10,30 val.: bus SUDĖTINĖS MIŠIOS UŽ GYVUS IR MİRUSIUS TĖVUS IR SENELIUS.

Būtų gera surašyti tuos brangius vardus ir juos įteikti Mišias laikančiam kunigui.

A.A. PRANAS UMARAS

mirė praeitą penktadienį - rugpjūčio 3 d. sulaukęs 76 metų. Paskutiniu laiku sirgė širdimi ir daug laiko turėjo praleisti ligoninėse. Velionis buvo kilęs iš Utenos krašto ir Brazilijon atvyko 1927 m. Daugiausia gyveno V. Zelinoj ir dirbo Matarazzo fabrike.

Paliko žmoną Mariją, dukteris Birutę ir Marytę su šeimom bei seserį Veroniką Dimšienę bei brolius Petrą ir Povilą su šeimom.

Klebonas kun. J. Šeškevičius palydėjo paskutiniam poilsiui į V. Alpinos kapus.

7-tos dienos mišios bus V. Zelinoj, penktadienį-rugpj. 10 d., 19,30 val.

Giminės ir bičiuliai prašomi dalyvauti.

Rugpj. 6 dieną aprūpinta sakramentais, Hospital Modėlo ligoninėje mirė AGOTA MEŠKELIENĖ, sulaukusi 98 metų. Iš Lietuvos atvykusi 1927 m., gyveno V. Zelinoj. Buvo ilgametė Maldos Apmonarė. Paliko tris kartas vaikų ir vaikaičių.

Palaidota Getsemane kapinėse. 7-os dienos Mišios bus š. mėn. 13 d., 19 val. V. Zelinės bažnyčioje.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS - SENHORAS

CRIANÇAS

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V. Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Barro do
Limão)

Tel 265.7590

RUGSĖJO (Setembro) 2 DIENA

ŠILINĖS
ATLAIDAI

ir

TAUTOS DIENA

Šv. Kazimiero parapijos patalpose

PROGRAMOJE:

- 16 val.; trumpa procesija
  - Mišios už Marijos mylimą Lietuvą (su giesmių palyda)
  - religiniai tautinis minėjimas
  - vaisės (bufetas) - pasišmonėjimas
- Tai visų lietuvių

MALDOS ir SOLIDARUMO
DIENA

NB - Mišių Casa Verde tą dieną nebus - jos perkeltos į antrą sekmadienį, rugsėjo 9 d., 16,15 val.

J. BUTRIMAVIČIUS
ADVOCACIA

CIVIL - Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL - Falência, Concordata
Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA - Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade

- Fone: 279-5937

Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - Vila Zelina

Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOSInventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo
Crime, Processo Trabalhista, etc.Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e
crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Bányas Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C. 80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. PrudenteFones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

JUBILIATAS ZELINOJ

KUNIGAS MEČISLOVAS VALIUKVIČIUS, Šv. Sebastijono (Barretos, Niteroi) klebonas, šiemet švenčia sidabrinį kunigystės jubiliejų. Šia proga jis aukos šv. Mišias Vila Zelinos bažnyčioje rugpjūčio 19 dieną 11 val. Visi lietuviai kviečiami dalyvauti.

KALĖDOJIMAS

Pradedant šią savaitę, Šv. Kazimiero parapijos kunigai ims lankyti šeimas. Jie tikisi, kad ši būdinga mūsų tautos tradicija susilauks ir šiais metais malonaus pritarimo ir bendradarbiavimo sekančiais tikslais:

1. Geriau pažinti šeimas ir jų reikalavimus.
2. Užmegzti artimesnius santykius su jaunimu.
3. Pravesti lietuviškas ir spaudos iniciatyvas.
4. Palaiminti namus ir sąmoningiau pasiruošti Kalėdoms.
5. Aplankyti ligonius, senelius ir reikalingus paramos tautiečius.

MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ

MOINHO VELHO, IPIRANGA ir apylinkių tautiečiams pranešame, kad šio mėnesio 19 diena yra šiai apylinkei ypatinga MALDOS DIENA UŽ TĖVYNĘ LIETUVĄ, pagal bendrą Religinės Šalpos kalendorių. Tą dieną 12 val. São Vicente de Paulo bažnyčioje bus laikomos Mišios šia intencija ir pravestos kitos maldos už Lietuvą.

Surinktos aukos bus skiriamos CRONICA DA IGREJA CATÓLICA NA LITUÂNIA išleidimui paremti.

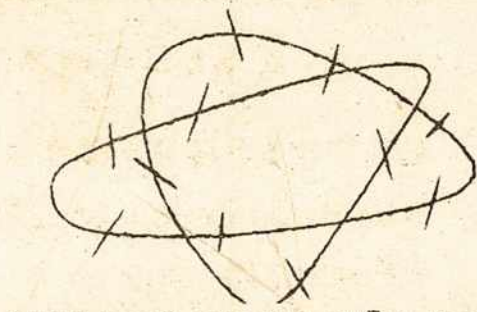
KUNIGŲ VIENYBĖS POSĖDIS

Yra šaukiamas Brazilijos lietuvių kunigų vienybės posėdis rugpjūčio 15 dieną, trečiadienį, Mokoje, šv. Kazimiero p-jos klebonijoje. Pradžią 9, 30 val.

SUTUOKTUVĖS MOOKOJ

Liepos 28 šv. Kazimiero parapijos koplyčioj susituokė Wagner Peixoto Spuras su Aparecida Donizete Vogais Ferreira ir Juan Andres Torrey Chabrand su Vanda Pilipavičiūte.

Naujiems šeimų židiniam geriausios sėkmės!

MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ KALENDORIUS

Rugpjūčio 19: Moinho Velho
Rugsėjo 9: bendra visų malda
Spalio 14: Bom Retiro
Lapkričio 18: Agua Rasa
Gruodžio 9: Jaçanã
Gruodžio 16: Moóca

Maloniai kviečiame visus atsilankyti į

PUPŲ BALIU

rugpjūčio 19, sekmadienį, 13 val.

DR. J. BASANAVIČIAUS RĪMUOSE
RENGIA A ASSOCIAÇÃO LITUANO-BRASILEIRA
DE VILA ANASTÁCIO

Už šio ML numerio

GARBĖS LAIDA didžiai dėkojame
mūsų bičiuliui ir rėmėjui

Adv. ALEKSANDRUI KALINAUSKUI.
Administracija

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje
- ALIANÇA -

TĖVŲ DIENĄ

RUGPIŪČIO 12 DIENĄ – SEKMADIENĮ – 13 VALANDĄ

R U O Š I A

P I E T U S

Dalyvaukime Tėvų Pagerbtuvėse

Rua Lituania, 67 - Moóca

TELEF.: 93-5470; 274-5116 – 92-3309

*Pasulyje vienas iš tūkstančio žmonių kalba
lietuviškai... Ar tu vienas iš jų?*

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Justindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. - GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietų Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu užsienį: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio kaina: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anūncios), nuo 100 kr. aukštesn pagal dydį ir dažnumą.

Čekius, pašto perlaidas ar administracinius laiskus rašyti "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kablą ir turinį Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadienį.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapių Redakcijai įteikti ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.